

Recensie: Red Hot Chili Peppers****

Hippodrome de Longchamp Paris
zondag 23 juli 2017

foto © Warner Music

Recensie:

Red Hot Chili Peppers kreeg de eer om de allereerste editie van Lollapalooza Parijs af te sluiten. Dat deed de Amerikaanse rockband die 6 Grammy Awards op de schouw heeft staan, in de regen na een wisselvallig weekend met zon (en warmte), wolken, wind, en een paar druppels links en rechts. Maar de regen van zondagavond was van een andere orde. Daarvoor waren poncho's en paraplu's absoluut nodig. De Amerikanen pasten hun set aan de weersomstandigheden aan. Zo hoorden we 'Hey now. We've got to make it rain somehow' uit 'The Adventures of Rain Dance Maggie' en paste de band de lyrics aan van 'Dark necessities' met verwijzing naar de regen. In zo'n omstandigheden steken heel wat artiesten en bands op een festival een tandje bij. Op een bepaald moment leek het ook die richting uit te gaan met Red Hot Chili Peppers. Maar uiteindelijk sloop wel de wat gekende chaos in hun set waardoor de aanvankelijke scherpte verdween al waren de rockers wel erg grappig net als het publiek dat schalks bleek.

'Mijn broek is ervan afgezak't zegt Flea, de bassist na 'The getaway'. Hij trekt zijn kledingstuk terug op en maakt de koord ervan wat vaster. Maar het publiek vindt dat ie gerust ook zonder broek verder kan. 'Take them off!' klinkt het in koor. Flea zong eerder tijdens het optreden 'I'm happy just to be by your side' van Thelonious Monster (Happy #12 & #35) op een wel erg kinderlijke manier. Toen al maakte de muzikant een dronken indruk. Net voor de groep hun grootste hit en door honderden smartphones geregistreerde 'Californication' inzette, overigens met degelijke gitaarintro tussen Josh en Flea, bracht Flea dan weer een wel erg fonetische versie van de hit van Plastic Bertrand. 'Ca splane blue moi tigg tigg tigg' klonk het in plaats van 'À ça plane pour moi'. En tijdens zijn bindtekst na 'Me & My Friends' struikelde hij over zijn woorden en geraakte er maar niet uit. Maar in zijn antwoord waarom hij de broek niet zou laten zakken, bleek plots dat ie duidelijk nog wel over remmingen beschikte en bleek de sterke drank op het podium nog niet volledig zijn werk gedaan te hebben. 'Ik wil niet in de gevangenis belanden' luidde het kurkdroog. Red Hot Chili Peppers had niet zo gek veel werk om het publiek op zijn hand te krijgen. Lana Del Rey zette net voor de heren aantraden een flets, zagerig, vlak en flauw (ook op vlak van verschijning) optreden neer. Toen de eerste rockgeluiden van de Peppers over de paardenrenbaan raasden, voelde dat dan ook als een verademing aan. Vier trussings in cirkelvorm hingen er net onder de nok van het festivalpodium. Ze hadden alle vier een rond ledscherm. Centraal eronder zagen we een grote halve cirkel. Ook dat was een trussingconstructie waarbij een groot ledscherm de visuals en de live video toonden.

Openen deed de band met een jamintro nadat we een saxsolo te horen kregen. Op het einde van 'Dani California' versnelde de band via de basdrum. Flea voerde een split jump uit op 'Dark necessities'. Red Hot Chili Peppers bracht niet alleen stevige rock naar Parijs, ze gingen ook de funktour op. Die was bijvoorbeeld te horen in 'Go Robot'.

Josh Klinghoffer coverde van zijn kant ook even 'Wicked game' van Chris Isaak. Ook 'Higher Ground' van Stevie Wonder knalde even door de luidsprekers. Een aantal hits hielden de Amerikanen voor het einde. 'By the way' hoeft verre van terloops vermeld te worden in deze recensie net als toegiften 'Goobye angels' en 'Give it away'. Voor ze die laatste twee songs brachten, zoomden de cameramannen in op

het zeer enthousiaste publiek dat een degelijk optreden kreeg. Maar memorabel? Dat werd het net niet, omdat er ter plekke gesleuteld werd aan de set en er dus meermaals wel wat onder de bandleden afgesproken moest worden. Positief is dan weer wel dat de band geen standaardset op het Parijse publiek losliet en daardoor voor hun leeftijd en ondanks het nuttigen van sterke drank bijzonder fris oogde.

< Bert Hertogs >De setlist:

Intro Jam

Can't stop

Dani California

The Zephyr Song

Dark Necessities

Happy #12 & #35 " solo Flea (cover Thelonious Monster)

The Adventures of Rain Dance Maggie

I wanna be your dog (cover The Stooges)

Me & My Friends

Go Robot

Ca splane blue moi " solo Flea (vrije interpretatie van 'Ca plane pour moi' - cover

Plastic Bertrand)

Californication

Tell me baby

Wicked game " solo Josh (cover Chris Isaak)

The Getaway

Higher Ground (cover Stevie Wonder)

Soul to squeeze

By the Way

Bis:

Goodbye Angels

Give It Away